

ת"פ 54442/01/19 - מדינת ישראל ע"י נגד אדיר הרוש ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54442-01-19 מדינת ישראל נ' הרוש

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניר בינשטוק מתביעות
ירושלים

המאשימה

נגד

אדיר הרוש ע"י ב"כ עוה"ד ורד בירגר

הנאשם

גזר דין (תוך ביטול הרשעה)

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, ללא הסכמה עונשית.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלבנטית, היו הנאשם והמתלוננת נשואים מעל שנה. ביום 23.10.2018, בשעות הלילה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו היא ביקשה לעזוב את הדירה, אך הנאשם חסם את דרכה ולקח את מפתחות הדירה. בהמשך לכך שהמתלוננת ניסתה לצאת מהדירה, סבר הנאשם כי המתלוננת ירקה עליו, ובתגובה שפך עליה מים. במהלך הוויכוח בין הצדדים, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שאם אביה יבוא לדירה, הוא יראה גופה. בגין מעשים אלה, הודה והורשע הנאשם בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**), ובעבירה של **תקיפה סתם של בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

מהלך הדיון

כאמור הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן שנתבקש להגיש תסקיר בעניינו, שיבחן גם את שאלת ההרשעה - זאת על פי בקשת הסניגורית. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בחודש ספטמבר 2020 בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 28, גרוש, עובד כנהג מונית, נעדר עבר

פלילי. שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם מהן עולה, כי סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות וסיים שירות צבאי מלא בחיל החימוש. לאחר שחרורו מצה"ל, עבד מספר שנים בחברה להשכרת כלי רכב, ולאחר מכן החל לעבוד ב"פיוציה" שבבעלות הורי המתלוננת. הנאשם סיפר, כי עזב עבודה זו לאחר כשנה וחצי, על רקע מריבות תכופות והן בשל מצבו האישי והמשפחתי, ומאז עובד כנהג מונית. הנאשם שיתף, כי הכיר את המתלוננת כשהיה בן 24, והשניים עברו להתגורר יחד לאחר חודש של זוגיות. לדבריו, תחילת הקשר בינו לבין המתלוננת היה "מושלם", אך לאחר הנישואין, כאשר ניסו להרות ולא הצליחו התערערו היחסים על רקע זה, והמתלוננת ביקשה להתגרש ממנו. הנאשם תיאר, כי תקופה ממושכת ניסה לטפל בזוגיות, אך ספג עלבונות וכינויי גנאי מצד המתלוננת שלא רצתה לשקם את היחסים, לכן החליטו להתגרש. במועד הרלבנטי לכתב האישום, הנאשם היה שרוי בסערת רגשות על רקע המשבר שחווה במערכת היחסים עם המתלוננת, ופעל כפי שפעל. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה, והבין כי פעל בצורה אימפולסיבית שאינה מאפיינת את אורחות חייו. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שביקשה שלא להרחיב בדיבור, פרט לכך שציינה כי הנאשם הוא אדם טוב, כי אין ביניהם כיום קשר, וכי איננה חוששת ממנו. לפיכך, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בתהליך טיפולי ולכן ביקש דחייה, בקשה לה נעתרה.

מהתסקיר השני שהוגש בסוף חודש אפריל 2021 עולה, כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בת 12 מפגשים, עמה שיתף פעולה באופן מלא. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והפיק לקחים ואף פנה לקבלת סיוע פרטי בתחום הייעוץ הזוגי. שירות המבחן והגורמים המטפלים סברו כי אין צורך במעורבות טיפולית נוספת, ולכן המליץ שירות המבחן על הטלת של"ץ בהיקף 150 שעות וכן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם נוכח היות העבירה עבירה בודדת.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה סבר כי מתחם הענישה עומד על מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר. הוא עתר להטיל עליו מאסר קצר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיוצי. כמובן שבהתאם לעתירה זו, סבר ב"כ המאשימה כי אין מקום לבטל את ההרשעה.

מאידך, ביקשה הסניגורית להיעתר להמלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות של אלימות במשפחה פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חייו? מכאן שיש לייחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה. בעניינו הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך ביחס לעבירות מסוג זה, שכן הנאשם שפך מים על המתלוננת לאחר שסבר כי ירקה עליו, אם כי האיומים שהושמעו אינם פשוטים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בביטוי להתלהטות יצרים ולתגובה מוגזמת ובלתי מידתית; הנאשם אחראי בלעדית לביצוע העבירה וצריך היה להימנע ממנה; הנזק שנגרם הוא הבהלה שנגרמה למתלוננת, כשהנזק הפוטנציאלי גדול אף יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. יחד עם זאת, ברע"פ 6466/17 **פלוני נ' מ"י** (מיום 18.9.2017) באישום דומה, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד מספר חודשי מאסר, לרבות בעבודות שירות; בעפ"ג 11194-01-16 (י-ם) **פלוני נ' מ"י** (מיום 6.12.2016) נקבע מתחם ענישה שבין של"צ נרחב במקרים חריגים ועד 15 חודשי מאסר. שם דובר בנסיבות חמורות בהרבה של שלושה מקרי תקיפה חבלנית של בת-זוג באופן אכזרי, והתיק הסתיים בשל"ץ בהיקף נרחב וענישה נלווית להרשעה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי לצד ענישה נלווית, ועד שישה חודשי מאסר בפועל שיכול שיבוצעו בדרך של עבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם אדם צעיר המתפקד לאורך חייו באופן נורמטיבי - הוא שירת שירות צבאי מלא, ועבד לכל אורך חייו והדבר מלמד על אדם חרוץ. הרושם המתקבל הוא שמדובר בכשל חד פעמי ואין בנאשם דפוסים אלימים או עברייניים, והמתלוננת עצמה העידה על אופיו הטוב של הנאשם וטענה כי אין ביניהם קשר כיום ואינה חשה מאוימת ממנו. מעבר לכך, הנאשם עבר סדנה טיפולית בת 12 מפגשים שבה השתתף באופן פעיל וחיובי, ושירות המבחן לא סבר שיש מקום למעורבות טיפולית נוספת.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי.

ביטול ההרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. **אשר לתנאי הראשון**, על פניו נסיבות המקרה מאפשרות את ביטול ההרשעה משום שהאירוע אינו במדרג חומרה גבוה, הגם שלא צריך היה לקרות כלל וכלל. **אשר לתנאי השני**, הנאשם הוא צעיר, כבן 28, נהג רכב ציבורי (נהג מונית), וזהו מקור פרנסתו. ידוע שרישיון רכב ציבור דורש היעדר עבר פלילי, ועל-כן יש מקום להניח שייגרם לנאשם נזק שיכביד על יכולתו להתפרנס. לפיכך, סברתי כי יש מקום לבטל את ההרשעה בנסיבות העניין. נתתי גם משקל לאופן שבו ביצע הנאשם את הטיפול, את הפניה שלו לטיפול פרטי מיוזמתו וכן את עמדת המתלוננת. כמו כן נתתי משקל לכך שהנאשם מוכן לטיפול המשכי. **לפיכך, מבטל את**

ההרשעה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 150 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני יום 1.7.2021 ע"פ תוכנית שיכון שירות המבחן ויגיש בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים החל מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ג. התחייבות בסך ₪ 5,000 שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי בן משפחה, במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, במעמד הצדדים.